

Tarvitaan luonnon viisautta ja ihmisen osaamista

(Lähetetty Kansan Uutisiin 31.3.2009)

Kuinka voidaan väittää, että luomusadot ovat muihin verrattuna lähes kaksinkertaisia kehitysmaissa? Tai ”vertautuvat” normaalisatoihin kehittyneissä maissa.

Tätä kyselee luonnonsuojeluyhdistys (KU 24.3.). Koetan vastata.

Vaikka Päivi Mattilan kirjoitus (17.3.) vilisikin virheitä, se on kuitenkin pääosin perätön.

Suomi ei ole mikään ”ikävä poikkeus” vaan tavallista helpompi ympäristö luomutuotantoon. Muualla monet vitsaukset tekevät luomutuotannosta tukalampaa.

Eivät viralliset tilastot valehtele luomun satotasosta – myyntipuheet valehtelevat. Luomun avulla satotasot noin puolittuvat ja hinnat nousevat kaksin–kuusinkertaisiksi kehittyneissä maissa.

Jo paljon lievempikin satovähennys nostaisi ruoan hinnat köyhien ulottumattomiin. Se nähtiin vuosi sitten, kun heikot viljasadot eräillä alueilla laukaisivat keinottelukierteen ruoan hinnoissa koko maailmassa.

Väärrien päätelmien taiteessa on tärkeää valita, mitä verrataan ja mihin. Kampanjoiden ”vertailututkimuksissa” luomun piikkiin on laskettu jopa integroitu torjunta ja suorakylvö (Ching, HS 20.3.).

Tieteelle porttikieltoja

Integroitu torjunta ja suorakylvö (kyntämätön viljely) perustuvat tieteeseen. Luomussa niiden käyttö on vaikeampaa – monesti mahdotontakin – sillä luomussa asetetaan tieteelle porttikieltoja.

Virallisessa luomussa on kielletty kokonaisia luonnontieteiden ydinalueita, kuten synteettinen orgaaninen kemia sekä uudehko geneettinen osaaminen. On selvittävä likaisilla vanhoilla menetelmillä, kuten mutageneesi, sekä sovellettava tieteenvastaisia uskomusjärjestelmiä, kuten homeopatia.

Suorakylvö vähentää eroosiota keskimäärin 488-kertaisesti, parantaa maan rakennetta, lisää pellon biologista monimuotoisuutta sekä vähentää hiilen karkaamista maasta ilmakehään. Vettäkin säästyy, kun kevään kosteus säilyy maassa pidempään.

Luomuun tällainen viljely ei oikein käy, sillä luomussa maata joudutaan alituisesti muokkaamaan rikkaruohojen kurittamiseksi. Eivät ne tahdo siitäkään toeta.

Suorakylvöllä on myös ongelmansa. Paha biodiversiteetti – taudit ja tuholaiset – saattaa sekin runsastua, mikä uhkaa sadon laatua ja turvallisuutta.

Avuksi tarvittaisiin uusia, kestäviä kasvilajikkeita.

Koisankestävä maissi ja glyfosaatinkestävä soija sopivat kyntämättömään vuoroviljelyyn – eivätkä tuholaiset ja rikkaruohot riehaannu. Tavallisen maissin varret taas pitää kyntää maan sisään, etteivät koisan toukat pääse niissä talvehtimaan (ja iskemään uusiin taimiin heti keväällä).

Integroidussa torjunnassa kasvintuhoojia torjutaan tarpeen mukaan, valikoiden ja parhailla tieteen menetelmillä. Luomussa ne on usein kielletty, uskomusten tähden: homeopatia, antroposofia, tähdet ja moni muu.

Yökkösen torjumiseksi piti puuvillapellot ennen ruiskuttaa hyönteismyrkyillä parin päivän välein. Yökköskestävillä lajikkeilla siirryttiin integroituun torjuntaan, ja myrkkynuuskutukset vähenivät puoleen–kymmenesosaan (www.geenit.fi/Vahltsem.htm).

Kestävä lajike torjuu tarkemmin ja säästää luontoa. Torjunta kohdistuu kasvia järsivään tuholaiseen, eikä harmittomia ohikulkijoita vahingoiteta. Toisin käy (luomu)ruiskutuksissa.

Tuollaisia kestäviä lajikkeita ei luomussa saa käyttää eikä jalostaa, vaan luonnonvaroja haaskataan satotappioihin. Biodiversiteetistä ei tässä ole kyse: maissikoisa ja puuvillayökkönen eivät ole uhanalaisia lajeja vaan ”räjähtäneitä” vitsauksia.

- - - -

Myyttitehtaan ”litaniasta” ehdittiinkin kaksi käsitellä. Siihen se taktiikka perustuu. Kaksikymmentä jäi muhimaan luomulannoitetta ihmismieliin...

Kuten lannoitus, joka on avainasemassa sadon saamiseksi kehitysmaissa (www.geenit.fi/HS290309.pdf). Lumekirjoituksissa sillä usein pelaillaan.

Mutta jos elontiede oikeasti kiinnostaa, ehkä jalostuskin, löytyy pikkunälkään naposteltavaa sivulla www.geenit.fi.

Päivi, hei! Geenit eivät öljyä käytä. Siemeniin jalostettu viisautta säästää ihmistä ja ympäristöä polvesta polveen.

Luomutraktori käyttää. Se köröttää viljelmillä nelin verroin enemmän kuin tavallinen – pellon pintaa raastamassa, harvaa satoa haeskelemassa.

Jussi Tammissola
biologi, ekologi ja elämän suojeleja